

de godt nok, men spørgsmålet er, om det er de administrative enheders skyld, altså om det er amternes ansvar entydigt, eller om det kunne hænge sammen med, at vi i dag har en miljømålslov, som på mange måder måske ikke er ret god, fordi der ligger tidsplaner og rammer og forskellige andre ting, mens selve målene er blevet fastlagt i en række andre love.

Måske skulle man se på hele lovgivningen på det her område og få noget gjort ved det. Problemet er måske, at man her starter med at snakke om struktur i stedet for at snakke om det, der er lovgrundlaget mere bredt.

Det sidste, jeg vil sige, er, at jeg ikke helt forstår det der med forenklingen. Jeg mener, det kan vel ikke være en forenkling, at man har sammenhængende opgaver, som ligger et sted, nemlig i amterne, som man derefter deler op på kommunerne og staten. Det kan næppe være en forenkling.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Uanset hvordan man vender og drejer det, kan man jo sige her, at når det bliver lagt ud til kommunerne, kan man lave et tværkommunalt samarbejde, hvis man ønsker at bruge de gamle amter som udgangspunkt.

Nu bliver amterne så nedlagt, der bliver regioner, og der kan blive et større geografisk areal, hvor kommuner så kan gå sammen og bruge deres medarbejdere til at planlægge det område. Så det vil jo faktisk være en gevinst for de områder, at man netop tager medarbejdere fra de gamle amter, får dem sammensat og får et større geografisk areal, som man planlægger over.

Det vil være en gevinst for natur og miljø. Man kan sige, at det bare er kommunerne, der løser opgaven, men da de også er blevet større, har de også de ressourcer, altså bygninger og den slags ting, der skal til her. Så det er faktisk en gevinst for natur og miljø, at man samler de her opgaver.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu kan jeg ikke helt forstå det. Jeg forstår godt, at hr. Dohrmann siger, at en af løsningerne på det her er flere kommunale fællesskaber. Nu har jeg i grunden oprindeligt forstået, at man bl.a. skulle lave den her reform med større kommuner for at undgå at lave kommunale fællesskaber.

Men kommunale fællesskaber er løsningen. Det betyder, at hr. Dohrmann mener, at det er bedre at have et system, som har samme omfang som de gamle amter, men som er løsrevet fra en direkte politisk indflydelse, eller hvor den politiske indflydelse udøves gennem bestyrelser og gennem indirekte valg, end at have embedsmænd, der er underlagt direkte valg til politisk ledelse.

Altså, jeg har svært ved at forstå, at det skulle være endt sådan med Dansk Folkeparti efter det historiske brud med Fremskridtspartiet, at man nu ønsker flere embedsmænd så løsrevet som muligt fra politisk ledelse. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg tager jo kun udgangspunkt i spørgerens bekymring over, at man nedlægger amterne. Der er det så, at jeg siger, at man har den mulighed, at man som kommune kan lave et tværkommunalt samarbejde på det område her. Jeg siger så, at der er mange af de her store kommuner, der sagtens kan løse den opgave selv, hvis de ønsker det. De har muligheden for at gøre det, og hvorfor skulle de så være tvunget ind under et kommunalt samarbejde? Men hvis vi har nogle kommuner rundtomkring, som ikke ønsker at løse den her opgave selv, så har de altså muligheden for at gå sammen og dermed løse opgaven optimalt.

Dermed bliver miljøet jo vinderen, og det er jo netop det, Dansk Folkeparti gerne vil have. Jeg ved godt, at der er nogle, der hellere vil have amterne, som vi kan påpege ikke har løst de opgaver, som de skulle. Vi har også hørt flere i dag, der ligesom har tilkendegivet, at de udmærket godt ved, at amterne ikke har løst opgaven. Hvorfor skal de så fortsætte, når vi ved, at de har et problem her, som de ikke tager sig af?

(Kort bemærkning).

Johannes Poulsen (RV):

Ifølge forslaget vil det fremover blive sådan, at staten jo skal karakterisere de vigtige vandområder, staten skal opstille en målfastsættelse, og staten skal også opstille de foranstaltninger, som skal til i den fremtidige indsats i det, man kalder den statslige vandplan.

Over for det har Kommunernes Landsforning ganske rigtigt fremført i sit hørings svar, at jo skrappere mål og foranstaltninger, der vil indeholdes i den fremtidige statslige vandplan, jo